2009 മാർച്ച് 25 - ഏപ്രിൽ 24 വില: 10 രൂപ

നക്ഷത്രരാജ്യം

മാസിക

പതിനായിരവും പത്തുപവനും – കെ.ബി.ശ്രീദേവി

പളുങ്കുസ്വപ്നങ്ങൾ – രാജൻ ചിന്നങ്ങത്ത്

സാഹിത്യത്തിന്റെ രസതന്ത്രം
(കെ.പി.രാമനുണ്ണിയുമായുള്ള അഭിമുഖം)

അപ്പൂപ്പന് ആറുവയസ്സ് – എം.എസ്.കുമാർ

സ്ഥാവരജംഗമം – കെ.വി.പ്രഭാകരൻ

കെ.പി.രാമനുണ്ണിയുമായുള്ള അഭിമുഖം

സാഹിത്യത്തിന്റെ രസതന്ത്രം

? താങ്കൾ സാഹിത്യത്തിന്റെ മണ്ഡലത്തിലേക്ക് വന്ന സാഹചര്യം ഒന്നു വിശദീകരിക്കാമോ?

• സ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്ന കാലത്തൊന്നും ഒരു സാഹിത്യകാരനാകണമെന്ന ചിന്തയെ എനിക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സയൻസിലായിരുന്നു വിശേഷിച്ച് താല്പര്യം. ഭാവിയിൽ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനാകുന്നതിനെക്കുറിച്ചും മാനവരാശിക്ക് ഉപകരിക്കുന്ന അത്ഭുതകരമായ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനെപ്പറ്റിയും ഞാൻ എത്രയോ സ്വപ്നം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഹൈസ്കൂൾ ക്ലാസിൽ എത്തിയ സമയത്ത് ഒരു ഡോക്ടറാവാനുള്ള ആവേശം വല്യമ്മ എന്നിൽ വളർത്തുമായിരുന്നു. ഡോക്ടറായി കാറിൽ വന്ന് വല്യമ്മയുടേയും വീട്ടിലുള്ള മറ്റുള്ളവരുടേയും രോഗങ്ങൾ ഞാൻ മാറ്റുന്നതിന്റെ സങ്കല്പചിത്രങ്ങൾ അവർ നിരന്തരം പ്രക്ഷേപിച്ചു. പത്താം ക്ലാസ് കഴിഞ്ഞു പ്രീഡിഗ്രിക്ക് ഞാൻ സെക്കൻഡ് ഗ്രൂപ്പെടുക്കാൻ കാരണം ആ പ്രേരണയായിരുന്നു.

എന്നാൽ കോളേജിലെ പഠിപ്പും അതിനുവേണ്ടി ജന്മദേശമായ പൊന്നാനിയിൽനിന്ന് കോഴിക്കോട് നഗരത്തിലേക്കുള്ള മാറ്റവും എന്റെ അനുഭവങ്ങളിലും വീക്ഷണങ്ങളിലും അപ്രതീക്ഷിതമായ വ്യതിയാനങ്ങൾ വരുത്തി.

ഒരേസമയം കമ്യൂണിസ്റ്റ് ചായ്‌വുള്ള പുസ്തകങ്ങളും ആത്മീയഗ്രന്ഥങ്ങളും നിരന്തരം വായിച്ചുതള്ളിയ ഞാൻ ദഹിക്കാത്ത ആശയങ്ങളെക്കൊണ്ട് രോഗതുരനായി. പഠിപ്പിലുള്ള എന്റെ ശ്രദ്ധയില്ലായ്മയും ആലോചിച്ചാലോചിച്ചുള്ള ഇരിപ്പും കണ്ട് വീട്ടുകാർ ഈ ചെറുപ്പക്കാരനെന്തോ മാനസിക പ്രശ്നമുണ്ടെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ചു. അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ അനവാശ്യചികിത്സകൾ കൊണ്ട് ഞാൻ മരണത്തിന്റെ വക്കുവരെ തള്ളിനീക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് പറയാം. ഭാഗ്യംകൊണ്ടോ മുജ്ജന്മ സുകൃതംകൊണ്ടോ ആണ് ഒടുവിൽ രക്ഷപ്പെട്ടത്. ഏതായാലും ജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ച ഈ പ്രതിസന്ധിയുടെ കാലഘട്ടം വലിയൊരു മാറ്റമാണ് എന്റെ ജീവിതവീക്ഷണങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കിയത്. ദയനീയവും ദുർബ്ബലവുമായ അവസ്ഥകളിൽ സ്വയം എത്തിപ്പെടുമ്പോഴാണല്ലോ മനുഷ്യന് ലോകസ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് കൃത്യമായ ചിത്രം ലഭിക്കുന്നത്. പഠിപ്പുമുടക്കവും അനാവശ്യ ചികിത്സയുമായി കഴിഞ്ഞ കാലത്തുണ്ടായ കുത്തിത്തറക്കുന്ന അനുഭവങ്ങൾ അവ ആവിഷ്കരിക്കാനുള്ള അദമ്യമായ ആഗ്രഹം എന്നിൽ ജനിപ്പിച്ചു. വേദനകളും ആശങ്കകളും സ്വപ്നങ്ങളും വിളിച്ചുപറയാൻ ഞാൻ തെരഞ്ഞെടുത്ത മാധ്യമം സാഹിത്യമായിരുന്നു.

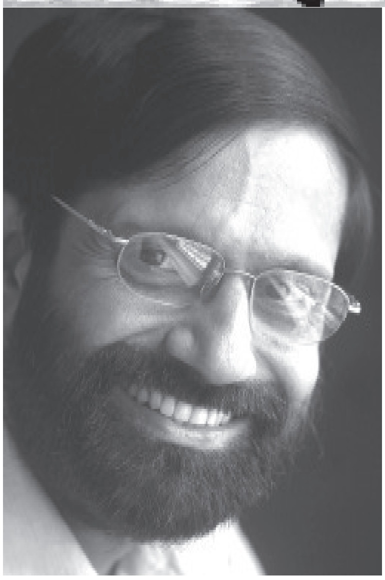

? താങ്കളുടേതായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ആദ്യത്തെ കൃതി ഏതായിരുന്നു?

• സമസ്ത കേരള സാഹിത്യപ്പരിഷത്തിന്റെ ഒന്നാം സമ്മാനം ലഭിക്കുകയും മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്ത ശവസംസ്കാരം എന്ന കഥയോടുകൂടിയാണ് ഞാൻ സാഹിത്യരംഗത്ത് കാലെടുത്തുവെക്കുന്നത്. എൻ.ബി.എസ്. പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ആദ്യ ചെറുകഥാസമാഹാരത്തിന്റെ പേര് 'വിധാതാവിന്റെ ചിരി' എന്നായിരുന്നു. അതിലെ ഏറ്റവും അധികം ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ട ശീർഷക്കഥ മനുഷ്യന്റെ പച്ചയായ കാപട്യത്തെ വെളിച്ചത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു. ദൈവവും പിശാചും ഒരേ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽതന്നെ എങ്ങനെ നിലനിൽക്കുന്നു എന്നതിന്റെ ആവിഷ്കരണമാണ് "വിധാതാവിന്റെ ചിരി".

? താങ്കളുടെ ചെറുകഥകളിലും സൂഫി പറഞ്ഞകഥ എന്ന ആദ്യത്തെ നോവലിലും വ്യത്യസ്തമായ ഭാഷയാണല്ലോ കാണുന്നത്. എന്താണ് ഇതിന് കാരണം?

• എന്റെ ചെറുകഥകൾ, വിശേഷിച്ച് ആദ്യകാല ചെറുകഥകൾ അങ്ങേയറ്റം സാമൂഹ്യരാഷ്ട്രീയ വിമർശനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്. അതിനനുസരിച്ച് അവയിൽ ഉപയോഗിച്ച ഭാഷയും

അത്യന്തം പരുഷവും കുത്തിനോവിക്കുന്നതുമായി അനുഭവപ്പെടാം. സൂഫി പറഞ്ഞ കഥ എന്ന നോവൽ രചിച്ചപ്പോഴാണ് എന്റെ ഭാഷയിൽ കാല്പനികമായ ഈർപ്പവും മൃദുത്വവും ലാവണ്യവും കയറിവന്നത്. ബാല്യത്തിന്റെ അബോധപ്രേരണകൾ ചാലിക്കപ്പെട്ടതു കൊണ്ടായിരിക്കാം സൂഫിപറഞ്ഞകഥ എന്റെ പരിമിതികൾക്കകത്ത് പരമാവധി കാല്പനിക സ്വഭാവം കാണിച്ചത്. ഒരു കൃതിയുടെ പ്രമേയമാണ് അതിന്റെ ഭാഷയെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന എഴുത്തുകാരനാണ് ഞാൻ. ആദ്യമേ ഒരു ഭാഷാരീതി പരുവപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അതിലേക്ക് വ്യത്യസ്ത പ്രമേയങ്ങൾ കുത്തിനിറക്കുക അസാധ്യമാണ്. ഇന്ന് സാഹിത്യസൃഷ്ടികളുടെ ഭാഷാപഠനത്തിൽ മാത്രം ഊന്നുന്നത് ഒരു ഫാഷനായി വളർന്നു വന്നിട്ടുണ്ട്. ദേശീയവും കാലികവുമായി സന്ദർഭങ്ങളിൽ നിർത്തി കൃതികളുടെ പ്രമേയചർച്ചക്ക് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നിരൂപകർ നൽകണം. അത്തരം പഠനങ്ങൾക്കാണ് രാഷ്ട്രീയവും ജനകീയവുമായ പ്രസക്തി ഏറുക.

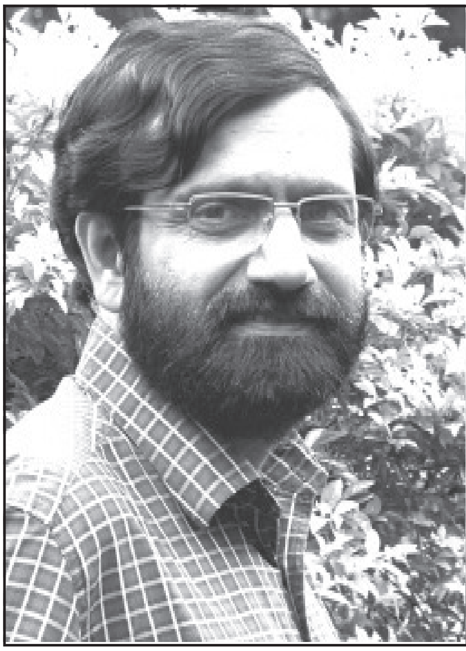

? സൂഫി പറഞ്ഞ കഥ ഇപ്പോൾ സിനിമയാകുകയാണല്ലോ. സാഹിത്യം സിനിമയാകുമ്പോഴുള്ള വെല്ലുവിളികൾ എന്തെല്ലാമാണ്?

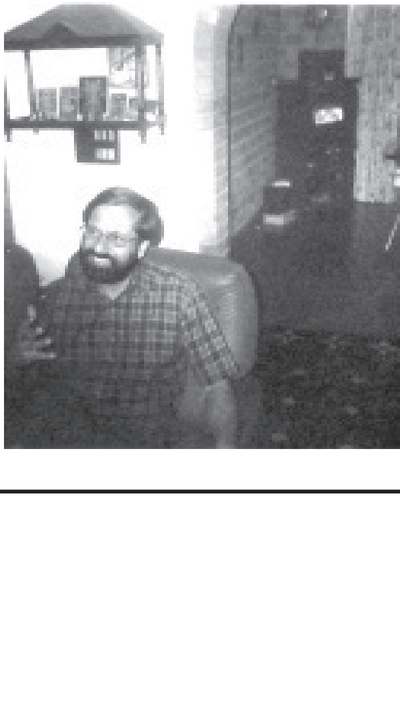

● സൂഫി പറഞ്ഞ കഥ സിനിമയാകുന്നു എന്ന കാര്യത്തിൽ ഞാൻ സന്തുഷ്ടനാണ്. നോവൽ സിനിമയാക്കുന്നതിന് വേണ്ടി തിരക്കഥയെഴുതിയതും ഞാൻ തന്നെയാണ്. എന്നാൽ ആത്യന്തികമായി സൂഫിപറഞ്ഞകഥ എന്ന സിനിമ സംവിധായകനായ പ്രിയനന്ദനന്റേതായിരിക്കും. ഒരു നോവലിലെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും പോകട്ടെ, പത്തിൽ ഒന്നുപോലും സിനിമയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ സാധ്യമല്ല. തിരക്കഥയെഴുതുന്ന സമയത്ത് ഞാൻ ആ വിഷമം ശരിക്കും അനുഭവിച്ചു. ഒരു സാഹിത്യകൃതിയെ മുഴുവൻ അതിനെ അവലംബിച്ചുള്ള ചലച്ചിത്രത്തിൽ പ്രതീക്ഷിച്ചാൽ നിരാശയായിരിക്കും ഫലം. സിനിമ മറ്റൊരു കലാരൂപമാണെന്ന് സാഹിത്യത്തെ സിനിമയാക്കാൻ അനുവദിക്കുന്ന എഴുത്തുകാർ ഓർക്കണം.

ചലച്ചിത്രമാകുന്ന സമയത്ത് ആ കലാസൃഷ്ടിയിൽ ചലച്ചിത്രകാരന്റേയും വീക്ഷണങ്ങളും സൗന്ദര്യസങ്കല്പങ്ങളും കടന്നുവരും. ഈ യാഥാർത്ഥ്യബോധമില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് പലപ്പോഴും സാഹിത്യകാരനും സാഹിത്യത്തെ സിനിമയാക്കുന്ന ചലച്ചിത്രകാരനും തമ്മിൽ ഇടയേണ്ടിവരുന്നത്. തന്റെ നോവൽ ഏതൊരു സംവിധായകനു കൊടുത്താലും നോവലിലൂടെ താൻ പറയാനുദ്ദേശിച്ച കാര്യങ്ങൾ സിനിമയിൽ ഈഷൽ ഭേദം വരുമെന്ന തിരിച്ചറിവുകൊണ്ടായിരിക്കണം അരുന്ധതീ റോയ് God of small things ചലച്ചിത്രമാക്കാൻ സമ്മതിക്കാത്തത്.

? താങ്കളുടെ പുതിയ നോവലായ 'ജീവിതത്തിന്റെ പുസ്തകം' വിദേശനോവലുകളുടെ രീതിയിലുള്ളതാണെന്ന അഭിപ്രായം ഉണ്ട്. എന്താണ് പ്രതികരണം.

● അഞ്ഞൂറോളം പേജുകൾ ഉള്ളതാണ് 'എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ പുസ്തകം' എന്ന മൂന്നാമത്തെ നോവൽ. ഗൈനക്കോളജി, ന്യൂറോളജി, സിനിമ, പാർട്ടി പ്രവർത്തനം, മുക്കുവരുടെ ജീവിതം തുടങ്ങി ഒരുപാട് കൾച്ചറൽ റജിസ്റ്ററുകൾ അടങ്ങുന്നതാണ് ആ നോവൽ. വിദേശ നോവലുകളിലാണല്ലോ സാധാരണ വിവിധ വിജ്ഞാനശാഖകളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ആഖ്യാനം കാണാറുള്ളത്. പിന്നെ ലൈംഗികരംഗങ്ങളുടെ ചിത്രീകരണവും വിദേശനോവലുകളെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചേക്കാം. ഇന്ന് സ്നേഹരഹിതമായ രതി ചിത്രീകരണങ്ങളാണ് ദൃശ്യമാധ്യമങ്ങളിലും മറ്റും ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്നത്. ആ സാംസ്കാരിക ജീർണ്ണതയോടുള്ള കലഹമാണ് സ്നേഹനിർഭരമായ രതിരംഗങ്ങളുടെ ആവിഷ്കാരത്തിലൂടെ ഞാൻ ജീവിതത്തിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ നടത്തുന്നത്. ലൈംഗികതയോ രതിയോ ഒരിക്കലും പാപമോ അശ്ലീലമോ അല്ല. സ്നേഹരാഹിത്യവും അധികാരപ്രയോഗവും കലരുമ്പോഴാണ് അത് അശ്ലീലമോ അരോചകമോ ആയിത്തീരുന്നത്. n